

ואמר רבא את תירוצו בלשון קושיא על קושיית הגמרא, הכיצד יתכן לומר שקנין החצר השייך לבעל יכול למנוע ממנה את האפשרות לקבל את גיטה בחצרה?

אמור, וכי ידה עצמה של האשה, מי לא קניא ליה, לבעל? הרי גם היד עצמה של האשה קנויה היא לבעל, שהרי כל מה שקנתה אשה קנה בעלה ונכפי שיבואר לקמן מפני מה הניח רבא שיד האשה העצמה קנויה לבעל, ומדוע אינך מקשה כיצד היא מתגרשת על ידי קבלת הגט בידה?

אלא, על כרחך, צריך לומר ש"גיטה וידה באין כאחד". והיינו, כיון שעל ידי הגט היא זוכה ב"יד" שלה, אנו דנין לענין קבלת הגט כאילו היד היא כבר שלה בשעת קבלת הגט בידה.

ואם כן, **הכא נמי**, יש לך לתרץ, שכמו כן לענין קבלת הגט בחצרה, אמרינן "גיטה וחצרה באין כאחד", שהחצר כבר נחשבת כחצר שלה בשעת נתינת הגט, לצורך קבלת הגט, הואיל ועל ידי הגט נעשה החצר שלה.

ותמה רבינא על תירוצו של רבא:

אמר ליה רבינא לרב אשי: וכי אפשר לומר,

בנכסי אשתו, שהיא תקנת חכמים שעשו לטובתו, ולכן יכולה היא לקבל את הגט בחצרה. (8)

ומבארינן: **מאי "כגון זו"?** על איזה תקנת חכמים דיבר רבא? — **כדרב הונא אמר רב**.

דאמר רב הונא אמר רב: יכולה אשה שתאמר לבעלה: איני ניזונת, איני רוצה שתזון אותי, ואיני עושה לך מלאכה!

שהיות ותקנת חכמים היא שהבעל חייב לזון את אשתו, ותיקנו כן שמא לא יספיקו מעשי ידיה לכדי הוצאות מזונותיה. ואחר כך תיקנו שמעשי ידיה של האשה יהיו לבעלה, כדי שלא תהא איבה ביניהם מחמת שהוא זן אותה והיא לוקחת לעצמה את מעשי ידיה.

וכיון שעיקר התקנה היה לטובתה, הרי היא יכולה לומר שאינה מעוניינת בטובה זו. (9)

רבא אמר תירוץ אחר, כיצד יכולה האשה לקבל את גטה בחצרה, ואין חסרון מצד "מה שקנתה אשה קנה בעלה", ואין צורך לומר כרבי אלעזר, שמדובר באופן שהבעל יתר על זכויותיו בחצר האשה.

כדרב כהנא.

8. בכתובות פג א מקשה הגמרא, אי הכי, גם בנשואה יוכל למחול על זכותו. ותירצו שבנשואה כבר זכה בנכסים, והרי הוא כשותף בהם, ולכן צריך לשון מתנה דוקא.

9. ומכל מקום אינו דומה לגמרי למזונות, כי במזונות יכולה לוותר גם לאחר שנישאה משום

ששם עושה תנאי גמור, מה שאין כן הכא, שאינו דרך תנאי אלא שרק אומר "דין ודברים אין לי בנכסיך".

ועוד תירצו, שאת התנאי צריך לעשות מי שהוא זקוק לו, דהיינו האשה, והכא שהבעל עושה את התנאי הוי "פיטומי מילי בעלמא", ולכן מוכיח מדברי רב כהנא, שאמנם בתורת תנאי אינו מועיל אבל מצד סילוק בעלמא מועיל. תוס' ד"ה וכדרב כהנא ובכתובות פג א ד"ה